

COLUMN PETRA STIENEN

Vredesactivisme is weer hip

Wist u dat het morgen, 21 september, de Internationale Dag van de Vrede is? Al sinds 1981. Een dag van geweldloosheid en staakt-het-vuren. Op deze dag vindt jaarlijks de opening van de Algemene Vergadering van de VN plaats.

De lezer denkt, juist ja, wat heeft zo'n dag voor zin als de kranten volstaan met oorlog en geweld ver weg en dichtbij. Nu kent elke tijd zijn eigen angst voor oorlog en conflict. Mijn ouders hebben zich jaren na de Tweede Wereldoorlog zorgen gemaakt over een Derde Wereldoorlog. Toen ik opgroeide in de jaren zeventig en tachtig was de angst groot dat de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie elkaar met kernwapens zouden bevechten. En mijn 16-jarige dochter ziet net als wij allemaal de scheidslijnen in onze samenleving scherper worden. Hier in Den Haag in de Schilderswijk, nog geen tien minuten fietsen van ons huis. Maar ook het escalerende geweld in Egypte en Sy-

rië komt dichtbij, we hebben jaren in die landen gewoond. Elke tijd kent ook zijn eigen vredesactivisten. De flowerpower-generatie van de jaren zestig riep 'make love, not war'. Ik liep als 16-jarige in 1981 vol overtuiging rond met een button met 'Help de kernwapens de wereld uit, om te beginnen uit Nederland'. Maar naar de grote demonstratie op het Malieveld in Den

'Elke tijd kent zijn eigen angst voor oorlog en conflict'

Haag durfde ik niet. Ik was huiverig voor de massa van honderdduizenden mensen en ook voor het dreigement van school dat meedoen aan de demonstratie als spijbelen werd gezien. Na de val van de muur in 1989 ging het vredesactivisme in Nederland op z'n retour, met kortstondige op-

levingen tijdens de demonstraties tegen de inval in Irak in 2003 en recentelijk tijdens de Gaza-demonstraties. De jonge generatie doet eerder aan 'clicktivism', het aanklikken van leuke pagina's op Facebook, dan aan vredesactivisme dat vaak als oubollig en van de vorige generatie wordt gezien. Ilco van der Linde, sociaal ondernemer en vredesactivist pur sang, wilde zich vier jaar geleden niet bij deze sombere gedachte neerleggen. Inmiddels was hij ervan overtuigd geraakt dat de wereld, naast Amnesty voor mensenrechten, Greenpeace voor het milieu, ook een beweging voor vrede nodig had. Samen met de Egyptische ondernemer Mohamed Helmy zette hij de internationale vredesbeweging MasterPeace op. Via muziek, dans en sport willen zij wereldwijd 400.000 vredesactivisten mobiliseren. Geheel in de geest van Nelson Mandela, die ooit zei, 'laat je eigen licht schijnen, en nodig de ander uit om dat ook te doen.' Inmiddels is het MasterPeace gelukt meer dan 70 'MasterPeace-clubs' op te richten in bijna

50 landen, zoals Mexico, Nepal, Colombia, Zambia, Turkije, Zimbabwe en Libanon. Jonge vredesactivisten, in feite allemaal 'Nelsons' in de dop die zich niet laten verlammen door angst voor een volgend conflict en die hun talent voor vrede inzetten. Morgen vinden er wereldwijd MasterPeace concerten en activiteiten plaats om de Internationale Dag

'Vredesactivisme wordt vaak gezien als oubollig en van een vorige generatie'

van de Vrede te vieren. Zo ook in de Ziggodome in Amsterdam. Onder begeleiding van het Metropole Orkest treden bekende sterren op als Oletta Adams en Van Velsen. En beroemdheden uit conflictlanden waaruit we bijna nooit muziek horen, zoals Markiyan, de pianospeler die tijdens de demonstraties in de Oekraïne stoicijs bleef

doorspelen op zijn piano. Of Emmanuel Jal, voormalig kindsoldaat uit Soedan, die nu een van de beroemdste hiphoppers van de wereld is. Syrië is vertegenwoordigd door Assala Nasri, die ik afgelopen donderdag de MasterPeace Award mocht overhandigen als waardering voor haar vredeswerk voor het Syrische volk.

MasterPeace maakt vredesactivisme weer helemaal hip. In elk geval wil mijn dochter dolgraag mee naar het concert in Amsterdam. Kijken of het ons gaat lukken de hashtag #masterpeace trending te krijgen.

Voor meer info, ook over kaarten: <http://masterpeace2014.nl/masterpeace-in-concert/>

Petra Stienen is arabist en voormalig diplomaat